

Ang Pangamuyo ni Habakkuk Alang sa Katarongan

Yabeng Bersikulo:

“Ikaw man ang may labing maputling mga mata kay sa pagtan-aw sa kadautan, ug ikaw nga dili makatan-aw sa pagkamasupilon, ngano man nga nagatan-aw ikaw kanila nga nagabuhat sa pagkamabudhion, ug nagahilum ka sa diha nga ang tawong dautan nagalamoy sa tawo nga labing matarung kay kaniya.”—

Habakkuk 1:13

Piniling Kasulatan:

Habakkuk 1:1-4,12-14

Aron makakab-ot sa pagsabot niining mga pulunga, una kitang gipahinumduman sa hinungdan sa tanan nga mga kagubot nga nagpaantos sa katawhan sa libolibo ka tuig — ang buhat sa pagsupak sa bahin sa atong unang mga ginikanan batok sa matarong nga balaod ug awtoridad sa ilang tanan nga maalamon ug mahigugmaon nga Magbubuhat. Ang ilang kasal-anan nagdala nganha kanila ug sa ilang kaliwatan sa silot sa kamatayon. (Gen. 2:17; 3:6-13,16-19) Samtang tingali atong makita nga ang kasaypanan ni Adan ug Eba dili usa ka makalilisang nga pamaagi, apan kini tin-aw nga nagsupak sa balaang balaod diin sila nahimo

gipahimangnoan kaniadto.

Ang atong Yabeng Bersikulo naghulagway sa gikinahanglan sa Diyos ang ang hingpit nga mga tawo lamang ang maisip nga takus nga magpabilin sa yuta sa kahangturan. Sama sa giingon ni Habakkuk, ang atong Langitnong Amahan “labi pang putli nga mga mata” kaysa pagtan-aw sa daotan, o pagtan-aw sa kadautan. Ingon niini ang kahimtang, ang propeta sa atong leksyon nagpahayag sa iyang pagkalibog bahin sa mga sala sa Israel ug ang dayag nga kahilom sa Dios may kalabotan kanila. (Hab. 1:1-4) Bisan dili usa ka hingpit nga Israelita, ang tinguha ni Habakkuk nga magsunod sa matarong nga mga sukdan sa Dios kutob sa iyang mahimo, ug sa ingon labi nga mabalaka nga ang pagkabalaan sa Diyos kinahanglan mabindikar kay sa ang Israel makalikay sa silot.

Ang kinaiya sa Dios nagtawag alang sa atong paglambo sa pagkabalaan, bisan kung nasabtan niya nga dili nato kini mahimo nga hingpit sa karon nga panahon. Bisan pa, ang mga katuyoan sa atong mga kasingkasing kinahanglan nga mahimong putli, ug kinahanglan bantayan aron magpabilin nga ingon, kung kita gusto makabaton sa hingpit nga pag-uyon ug panalangin sa Dios. Ang pagkab-ot sa pagkabalaan, hinoon, labaw pa sa kon unsay kahimtang sa atong kasingkasing. Kinahanglan natong buhaton ang pag-uswag sa ingon nga kinaiya, ug ang sangputanan nga bunga niini, ingon nga gipakita sa pinalanggang Anak sa Diyos, si Kristo Jesus. Ang kahusto sa pamatasan aron maangkon ang pag-uyon sa Diyos gitukod ug gisulayan karon, samtang kita anaa sa unod. (Efe. 2:8-10; II Tim. 2:15) Salamt, kay ang atong wala nahibal-an nga mga kahuyang ug kapakyasan nasakup sa merito sa halad nga pagtubos ni Kristo, ug pinaagi sa iyang posisyon ingon nga atong Manlalaban sa atubangan sa Dios. (I Juan 1:7-9; 2:1) Ubos niini nga maabiabihon nga kahikayan, gipahimangnoan kita sa Diyos: “Pagpakabalaan kamo; kay ako balaan.”- Lev. 11:44; 1 Pedro 1:5,16

Ang kaimportante sa kaputli sa kasingkasing, ingon man ang panginahanglan nga padayon nga susihon ang atong hunahuna, ang gidala sa atong atubangan aron mahatagan ug pagtagad sa tibuuk nga Bibliya. Si Jesus miingon, “Bulahan ang mga maputli og kasingkasing, kay makakita sila sa Dios.” Sa ulahi gidugang ni Pedro, “Balaana ang Ginoong Dios sa imong kasingkasing.” Nagpahimangno si Pablo, “Magbag-o kamo sa pagbag-o sa inyong mga hunahuna.” (Mat. 5:8; I Ped. 3:15; Roma 12:2) Gipamatud-an pa ni Apostol Pablo ang iyang kaugalingon nga pagpakigbugno sa sala: “Sa akong hunahuna ako nagsilbi sa balaod sa Dios; apan uban ang unod sa balaod sa sala.”- Roma. 7:25

Nagpaabut kita sa panahon nga moabot sa dili madugay, sa gingharian sa Dios dinhi sa yuta, diin ang tanan nga mga tawo hatagan higayon sa pagpahinungod sa ilang kaugalingon sa Ginoo, ug pag-ugmad sa usa ka kinaiya nga nahiuyon sa ilang Magbubuhat. (Mat. 6:10) Ang tanan nga nagtuman sa ilang mga kasingkasing masulub-on sa ilang mga karakter, “BALAAN ANG GINOO.” - Zac. 14:20■